Proroctwo Izajasza 33 rozdział - cz.I

ZAINTERESOWANYM POD ROZWAGĘ I KU ZACHĘCIE

Dla każdego człowieka, który wierzy w istnienie Pana Boga, oraz tego, który pokłada ufność w Jego opatrzności i złożył wszelkie nadzieje w Bogu, Pan Bóg napisał swój list, w którym znajdujemy wszystko, co zabezpieczy różne nasze potrzeby.

Proroctwo zapisane przez Izajasza zawiera w swej treści bardzo wiele informacji, które niekiedy nazywamy „wesołą nowiną”.

Wielokrotnie opisuje cudowne nadzieje przyszłości, podaje różne opisy zbliżającego się Królestwa Bożego. Możemy czerpać z tej księgi otuchę i nadzieję lepszego czasu, ale też różne informacje, przez które odczytujemy plan Boży. Przez opisy proroka widzimy wypełnienie czasowe, dlatego nie dziwimy się, że apostoł Paweł napisał: „proroctw nie lekceważcie”.

Gdy otwieramy zapis znajdujący się w 33 rozdziale, otrzymujemy również potwierdzenie wielu różnych tematów. Prorok w wersetach 1-8 opisuje zapowiedź kary dla czyniących nieprawość oraz zapowiedź wielkich zmian na skutek działalności Pana Boga, w następstwie których ludzie przyjdą do poznania swego Ojca. Zmiany te zostaną dokonane, gdy upadną wszelkie nadzieje i niesprawiedliwe wartości oraz systemy, które je utwierdzają.

Wtedy wypełnią się słowa zapowiedziane przez apostoła Pawła, poznany zostanie grzech (Rzym. 7:13). Założone zostanie Królestwo Boże na twardej skale ofiary Pana Jezusa, gdy Pan Bóg okaże się sprawiedliwym, ale też usprawiedliwiającym, poprzez swe łaskawe zarządzenie przewidziane dla dobra swych stworzeń, które zrealizuje przez Zbawiciela świata w czasie, który On zaplanował. Wówczas dokona wielkiego dzieła restytucji tego, co zginęło (Dzieje Ap. 17:31), czyli zostało utracone przez nieposłuszeństwo Adama. Zanim to się stanie, wcześniej Pan Bóg wybierze duchowy Syon, który tę pracę – dzieło – wykona we współpracy ze swą Głową, czyli Panem Jezusem (Psalm 102:17-21).

Oblubienica Chrystusowa dla swego rozwoju, a także na pocieszenie, otrzymuje różne informacje związane z czasem, w którym żyje. Już dziś objawiona jest także ocena Pana Boga stanu ludzi wierzących i zalecenia, które powinni wypełnić, aby pozostać dalej w łasce Pana Boga i otrzymać chwalebną nagrodę w przyszłości.

Opisem tych ocen Pana Boga, jak też wskazówkami, są wersety z Izaj. 33:9-24. Jednocześnie, poprzez treść zawartą w opisie 33 rozdziału, Pan Bóg pobudza gorliwość i staranność w trwaniu w ofiarowaniu swego ludu.

Izaj. 33:9 – *„Płakała i zwątlała ziemia; zawstydzony jest Liban i uwiądł; Saron się stał jako pustynia, i otłuczono Basan i Karmel”.*

Płakała i zwątlała ziemia:

- czas wtórej obecności jest okresem niezadowolenia społecznego – Izaj. 57:20-21
- wraz z dobrobytem wzrastają wymagania i oczekiwania wygód oraz niezależności – Oz. 12:1
- to czas, gdy konflikty, czyli wiatry namiętności targają ludźmi – Izaj. 24:1-6
- kolejne kryzysy objawiają słabości instytucji ludzkich – Jer. 50:43-46; Ezech. 21:7; Obj. 18:9
- płakać będą z powodu ucisku, ale też z niezadowolenia – Izaj. 19: 14-15

Zwątlała – czyli osłabnie:

- przestanie mieć nadzieję poprawy – Mal. 4:1
- zobaczą swą słabość i brak perspektyw – Izaj. 24:16-20
- obecny ład świata okazuje swe słabości – Izaj. 47:1-3
- najsłabsi przejmują stery rządzenia – Sędz. 9:7-15
- tracą zaufanie w:

1. religię
2. politykę
3. ekonomię
4. prawo
5. układy militarne

Ziemia – spokojne narody i jednostki

Zawstydzony jest Liban:

- Liban znaczy „biały”
- chrześcijaństwo zostaje obnażone – Abak. 3:13

- ujawnione zostają fakty historyczne – Izaj. 26:21
- wtóra obecność to czas rozliczenia – Żniwa – Mat. 13:40
- wszelka niesprawiedliwość i niemoralność zostaje ujawniona i podana do wiadomości publicznej – Obj. 17:1-5
- religia chrześcijańska słabnie, brak wsparcia władzy cywilnej i mas ludzkich – Obj. 16:12

I uwiądł:

- jeszcze istnieje
- traci wpływy i autorytet z powodu zaniku wiary i strachu przed karą Pana Boga – Łuk. 18:8; Obj. 18:1 – *„i stał się”*
- szarańcza zjada zielone, czyli nadzieje w Boga, obnażając błędy i nadużycia religii, nie dając nic w zamian, przez co uczą niewiary
- chrześcijaństwo reprezentowane w Efraimie zostanie uleczone w zaraniu Tysiąclecia – Izaj. 57:17-19; Oz. 14:5,8-9, 6:1-4
- chrześcijaństwo reprezentowane w Edomie zostanie zniszczone z powodu nieprawego związku z władzą cywilną oraz poprzez ducha prześladowania i brak przestrzegania Boskich przykazań – Abdyj. 8-9; Ezech. 25:12-14

Saron się stał jako pustynia:

- równina bogata w roślinność
- rozpoczyna się czas, że cechy charakteru, uznawane i kultywowane przez wieki, stracą na wartości
- następuje ogólny powrót do nieprzestrzegania przykazań, poprzez obniżenie wartości Słowa Bożego
- błędy i grzechy, ukrywane do czasu wtórej obecności, obecnie są ujawniane oraz oczekiwana jest akceptacja społeczności – Izaj. 1:3-7, 3:8-9
- następuje sukcesywny upadek chrześcijaństwa

otłuczono Basan:

- ogołocony, traci autorytet
- mocarze ziemscy – uznawane dotąd wzorce i autorytety tracą poważanie i blask – Izaj. 29:19
- ujawniane są obecnie różne złe strony jednostek cenionych, którym stawiano posągi
- mądrość świata okazuje się mało wartościowa i niewystarczająca – Izaj. 2:12-13
- przywódcy cywilni utracą poszanowanie i respekt, którym ich obdarzano – Izaj. 24:2

cedry Libanu:

- przedstawiają tych, którzy są Kościołem pierworodnych lub za takich się uważają – Psalm 29:4-8
- drewno na budowę świątyni Salomona sprowadzono z Libanu – Pieśń 4:8
- Pan Jezus wybiera swą małżonkę spomiędzy ludzi wierzących i chwalących Pana Boga – w Prawdzie – Jan 4:24-25.

Karmel otłuczono:

- Karmel – urodzajna ziemia, ogród Boży
- Królestwo Boże przedstawiają w złym świetle, tłumacząc poprzez swe teorie obraz Pana Boga jako mściwego – Izaj. 29:13
- zakładano przez wieki Królestwo Chrystusowe poprzez przemoc, prześladowanie i miecz – Mich. 3:10; Mat. 10:17-18; Jan 16:2-3

Piękno Królestwa Bożego, poprzez różne błędy doktrynalne oraz wypaczenie charakteru Pana Boga, stało się nieciekawe, a niekiedy niechciane.

Izaj. 33:10 – *„Teraz powstanę, mówi Pan, teraz się wywyższę, teraz się podniosę”*.

Teraz powstanę:

- Jahwe – poprzez Pana Jezusa, który działa jako Jego ramię
- przyszedł czas odpłaty – Psalm 50:16-21; Mat. 16:27; Obj. 11:15-19, 6:17; Izaj. 2:17-22

Etapy objawiania się światu Pana Boga pokazuje historia Eliasza zapisana w 1 Król. 19:10-13.

Teraz się podniosę:

- świat ludzkości zostanie upokorzony – Mal. 4:1
- Pan Bóg zostanie najbardziej uwielbiony poprzez dokonanie Jego planu oraz proces restytucji – Psalm 145:1-4; Obj. 15:3-4
- obalanie obecnej władzy i wartości cenionych przez ludzi jest początkiem zakładania Królestwa Bożego na ziemi – Dan. 2:44-45; Obj. 11:15; Jer. 1:10

Izaj. 33:11 – *„Począwszy słomę, urodzicie mierzwę; duch wasz was pożre jako ogień”*.

Począwszy słomę:

- zachowujecie pozory
- słoma nie posiada ziarna – podobnie kąkol
- przez wieki uczono błędu, który nie mógł przynosić dobrego rozwoju – Izaj. 28:14-15, 9:14-18, 43:27-28

Urodzicie mierzwę:

- inaczej: gnój, śmieci – Filip. 3:8; Psalm 37:35

Mierzwa:

- owoc mądrości ludzkiej
- skutek, który przyniesie pokładanie nadziei w naukach nie opartych na Słowie Bożym
- nauki ludzkie przyniosły złe wyniki np. niewiarę, niemoralność
- poglądy sprzeczne z logiką i Słowem Bożym
- samorodne – pokręcone (Izaj. 37:30) – po dwóch latach
- przyszedł już jednak lepszy czas, gdy w roku trzecim będziecie się zbierać w Judzie – to okres wtórej obecności Pana Jezusa

Duch wasz:

- wpływ – uczynki są wynikiem ducha
- wasze nadzieje, wartości upadną
- zginiecie jak Samson w samozagładzie – Izaj. 28:15
- anarchia będzie skutkiem uczenia błędu

Duch Wasz pożre was jako ogień:

- zapowiedź anarchii – 2 Piotra 3:10-11
- obróci się przeciwko wam – Dzieje Ap. 19:13-16
- wasze własne metody was zniszczą – Mat. 26:52; Ijoba 15:34-35; Psalm 140:11-14

Izaj. 33:12 – *„I będą narody, jako wypalone wapno; będą jako ciernie wycięte, ogniem spalone”.*

I będą narody, jako wypalone wapno:

- zapowiedź przemiany ludzkości na skutek dodawania wody – Słowa Bożego, które dokona zmiany oczekiwań i nadziei ludzi
- narody po wypaleniu – anarchii – staną się spokojne i gotowe do skorzystania z Królestwa Chrystusowego
- wypalanie wapna było niszczące i oczyszczające – w trakcie procesu odrzucano kamienie, czyli błędy – Izaj. 62:10, 57:20; Obj. 16:20-21

Jako ciernie wycięte:

- cierń przedstawia grzech – Ezech. 28:24
- grzech zostanie ukarany – Psalm 50:21
- grzech jest spleciony, zło przenika jak rak – zgorzel – Rzym. 12:19; Mat. 13:30; Nah. 1:4-5 i 10-13

Ogniem spalone:

- w anarchii – Mal. 4:1
- wszystkie struktury i błędy, uczone przez wieki, zostaną objawione, a następnie zniszczone, aby więcej nie zwodziły narodów – Obj. 16:16-21; Sof. 1:18

Już dziś widzimy wypełniające się proroctwa oczyma wiary – zależy to jedynie od wiary, którą posiadamy i zaangażowania w studiowanie Słowa Bożego. Pełnia zmian nastąpi po zabraniu Kościoła w epifanii i apokalipsie obecności Pana Jezusa.

Izaj. 33:13 – *„Słuchajcie, którzyście daleko, com uczynił, a bliscy poznajcie moc moję”*.

Słuchajcie, którzyście daleko:

- posłannictwo Słowa Bożego w czasie obecności rozeszło się po całym świecie – do pogan również – Mat. 24:14; Rzym. 1:18
- czas obecności Pana Jezusa jest łaską dla wszystkich, którzy zechcą usłyszeć Ewangelię, już dziś
- usłyszą jedynie ci, którzy są ulegli – Mat. 5:5
- daleko jest Assyria przedstawiająca pogańskie ludy – Izaj. 19:24; Ezech. 16:48,61

Bliscy poznajcie moc moję:

- Słowo Boże przedstawia kolejność objawiania się Pana Boga ludziom
- już dziś widzi Go Nowe Stworzenie – 2 Mojż. 15:11-15, jako drugi pozna naród żydowski – Treny 5:21-22; Zach. 12:10-14
- następnie Efraim – chrześcijaństwo – Zach. 9:10; Jer. 31:9; Izaj. 11:13
- jako ostatni Edom – to ludzie, którzy nigdy nie wierzyli w Pana Boga – jedynie za takich byli uznawani lub tak się sami określali

Moc moję:

- moc Pana Boga objawia się w łasce – Hebr. 12:5-8
- moc Pana Boga objawia się też w karaniu – 2 Tes. 1:9; Ijoba 5:17-18

Karanie jest dowodem, że Pan Bóg dokonuje odpłaty za grzechy jako przygotowanie do nadchodzących przemian.

Izaj. 33:14 – *„Zlękli się na Syonie grzesznicy, strach zdjął obłudników mówiących: Któż z nas ostać się może przed ogniem pożerającym? Któż z nas ostać się może przed płomieniem wiecznym?”.*

Zlękli się na Syonie grzesznicy:

- ci, którzy byli imitacją Syonu – Królestwa Bożego fazy duchowej
- ci, którzy są świadomi swej nieprawości – Psalm 50:16-23
- którzy posiadają wielkie nadzieje i aspiracje w oczekiwaniu nagrody – Obj. 3:15-19
- ci, którzy służą dwóm panom – Mat. 24:50-51
- to klasa nominalna – Mat. 7:22-23

Któż z nas ostać się może przed ogniem pożerającym:

- mają dobre poznanie planu Bożego
- dobrze uczą innych, lecz sami tego nie przestrzegają – Łuk. 11:52
- miłości Prawdy nie przyjęli – 2 Tes. 2:10-12
- płaczą jak Ezaw – Hebr. 12:15-17

Ogień pożerający – wieczny:

- poznanie Pana Boga nakłada odpowiedzialność
- poprzez trwanie w nieprawości zasługują na karę
- przedstawia karę drugiej śmierci – na razie jest przestrogą – Izaj. 66:24
- wieczne potępienie dla rozmyślnych grzeszników – 3 Mojż. 10:1-2; Hebr. 6:7-9

Następny werset odpowiada, kto może się ostać i jakie są warunki otrzymania życia duchowego.

Izaj. 33:15 – *„Ten, który chodzi w sprawiedliwości, a mówi, co jest prawego; który się zyskiem niesprawiedliwym brzydzi; który otrząsa ręce swe, aby darów nie brał; który zatula uszy swe, aby nie słuchał o rozlaniu krwi, i zamruża oczy swoje, aby nie patrzał na złe”.*

Ten, który chodzi w sprawiedliwości, a mówi, co jest prawego:

- podstawą jego życia jest sprawiedliwość, na której buduje miłość na podobieństwo Chrystusa – Mat. 7:24-27
- ma uczynki zgodne ze złotą regułą – VI Tom, str. 375-376
- mowa jego jest ku zbudowaniu społecznemu – Efezj. 4:29; Kol. 4:6
- jego słowa są poparte sprawiedliwymi uczynkami – 2 Kor. 12:20

który się zyskiem niesprawiedliwym brzydzi:

- każdy, który prosi o Królestwo Boże, powinien brzydzić się niesprawiedliwością – nieprawością, wszelką formą odstępstwa od prawa Bożego – III Tom, str. 21
- wyzyskiwanie bliźniego – Jak. 2:5-8
- nieuczciwość pracowników – Rzym. 12:11
- pochlebstwa w celu osiągnięcia popularności – Dzieje Ap. 20:30; Judy 1:16; Rzym. 16:18
- próżna chwała – Gal. 5:26; Filip. 2:3

Aby darów nie brał:

- nie przyjmuje pochlebstwa – Przyp. 29:5, 20:19
- nie zabiega o względy ludzi – Przyp. 15:27

Który zatula uszy:

- nie planuje złego – Mar. 3:6
- nie szuka stronnictw i zrozumienia – Przyp. 26:20,24-26

- nie przyjmuje oskarżeń na braci w Panu – Przyp. 6:16-19

Zamruża oczy swe, aby nie patrzył na złe:

- nie ma satysfakcji z niepowodzenia innych – Gal. 6:1-2
- przykrywa upadki innych miłosierdziem – 1 Kor. 13:4-7
- rozumie słabości innych poprzez poznanie własnych
- unika złych środowisk i sytuacji – 2 Kor 6:14-17; Abdyj. 1:12-13

Knop Jan
R-
„Straż”